
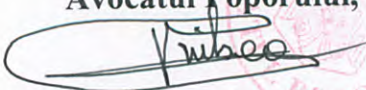

Aprob,

Avocatul Poporului,

Victor Ciorbea

RAPORT

privind vizita efectuată la Căminul pentru Persoane Vârstnice Timișoara

Sumar:

Prezentul raport întocmit ca urmare a vizitei inopinate la Căminul pentru Persoane Vârstnice Timișoara, județul Timiș, este structurat pe trei capitole, după cum urmează:

1. Cadrul general și organizarea vizitei
2. Constatările rezultate din vizita efectuată
3. Recomandări

1. Cadrul general și organizarea vizitei

În temeiul art. 4, art. 29³ și art. 29⁷ alin. (3) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în data de 24.11.2015, a fost efectuată o vizită inopinată la Căminul pentru Persoane Vârstnice Timișoara.

La efectuarea vizitei au participat reprezentantul instituției Avocatul Poporului, domnul **Ducian Moșoiu**, consilier în cadrul Centrului Zonal Craiova, medicul desemnat de Colegiul Medicilor din România, domnul dr. **Tragos Gabriela Vigan** și reprezentantul Organizației Neguvernamentale “Liga Apărării Drepturilor Omului” Timișoara, dl. **Constantin Ivan**.

Obiectul vizitei l-a constituit verificarea condițiilor de cazare și tratamentul aplicat beneficiarilor din unitatea respectivă.

2. Constatările rezultate din vizita efectuată

Căminul pentru Persoane Vârstnice Timișoara, situat în strada Inocențiu Klein nr. 25-29, este o unitate de asistență socială cu personalitate juridică și funcționează în subordinea Consiliului Local Timișoara, respectiv Direcției de Asistență Socială Comunitară Timișoara, în baza H.C.L.M.T. nr. 181/25.05.2010, privind reorganizarea Căminului pentru Persoane Vârstnice Timișoara. Căminul are ca obiect de activitate furnizarea serviciilor socio-medicale persoanelor vârstnice instituționalizate, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 17/2000, privind asistența socială a persoanelor vârstnice și **asigura găzduire și asistență socio-medicală pentru această categorie de persoane.**

Căminul avea o capacitate de 82 de locuri, fiind repartizate în 29 de camera de cazare și un izolator, din care erau ocupate 74. Beneficiarii erau persoane din Municipiul Timișoara, cu vârste cuprinse între 63 și 95 de ani. Din cei 74 de beneficiari 8 erau dependenți, 17 semidependenți și 49 independenți.

Activitățile desfășurate în cadrul Căminului pentru Persoane Vârstnice erau: activități

pentru menținerea sau readaptarea capacităților fizice sau intelectuale; activități de socializare și petrecere a timpului liber; îndrumare și consiliere psihologică și socială; servicii de kinetoterapie; control și tratament medical.

Activitatea în Căminul pentru Persoane Vârstnice Timișoara se desfășura în conformitate cu prevederile Ordinului nr. 2126 din 05.11.2014, privind aprobarea Standardelor minime de calitate pentru acreditarea serviciilor sociale destinate persoanelor vârstnice, persoanelor fără adăpost, tinerilor care au părăsit sistemul de protecție a copilului și altor categorii de persoane adulte aflate în dificultate, precum și pentru serviciile acordate în comunitate, serviciilor acordate în sistem integrat și cantinelor sociale.

Criteriile de eligibilitate ale beneficiarilor de servicii de îngrijire în cămin erau: domiciliu în Timișoara; lipsa familiei sau a susținătorilor legali; lipsa locuinței și a posibilității de a-și asigura condițiile de locuit, pe baza resurselor proprii; lipsa veniturilor proprii sau venituri insuficiente pentru asigurarea îngrijirii necesare; necesitatea îngrijirii medicale permanente; imposibilitatea de a se gospodări singuri și de a-și asigura nevoile socio-medicale, din cauza bolii sau stării fizice sau psihice.

La internare beneficiarii erau repartizați în cameră în funcție de nevoile acestora (conform anchetei sociale și fișei de evaluare sociomedicală) și de compatibilități; dacă erau soț și soție, primeau o cameră cu două locuri.

În cadrul discuțiilor purtate cu beneficiarii, aceștia s-au declarat mulțumiți de condițiile de cazare, de personalul căminului, de asistența medicală oferită, precum și de meniul zilnic, care era variat, gustos și servit la timp. Singura solicitare exprimată de un beneficiar **a fost ca asistența medicală să fie asigurată permanent, având în vedere nevoile persoanelor vârstnice.**

În registrul de reclamații al căminului nu erau înregistrate reclamații sau nemulțumiri ale beneficiarilor.

Referitor la vizitarea spațiilor de care dispunea Căminul pentru Persoane Vârstnice Timișoara: căminul era compus din două corpuri de clădire: unul destinat cazării și

petrecerii timpului liber de către persoanele vârstnice, birourilor, cabinetului medical și altul bucătăriei, sălii de mese, spălătoriei și centralei termice.

Corpul de clădire destinat cazării persoanelor vârstnice avea patru nivele, parterul era compus din: birou șef serviciu; birou asistență socială și psiholog; birou contabilitate; cabinet medical; birou audit; două camere de cazare; o cameră de zi; un grup sanitar. Etajul I era compus din șapte camere de cazare, o sală de mese, o cameră de zi și un grup sanitar. Etajul II era compus din șapte camere de cazare, o bibliotecă, un club și un grup sanitar. Etajul III era compus din șase camere de cazare, un izolator, o cameră de zi, un club și un grup sanitar. Etajul IV era compus din șapte camere de cazare, un club, un grup sanitar și arhiva instituției.

Cel de-al doilea corp de clădire era constituit din parter și subsol. Blocul alimentar era compus din: o magazie de alimente, o magazie pentru materiale de curățenie, o sală de mese cu 36 de locuri, un spațiu pentru igienizarea veselei, un spațiu pentru pregătirea hranei, un spațiu pentru tranșarea cărnii, un spațiu pentru curățirea zarzavaturilor, un grup sanitar pentru beneficiari, un grup sanitar și vestiar pentru personal.

La parterul clădirii se aflau: spălătoria, călcătoria și un grup sanitar.

În curtea căminului care era mică, erau amplasate: două baldachine, **două bănci deteriorate**, o alee betonată, o grădiniță cu câțiva trandafiri și delimitată de un gard viu, **care nu erau bine întreținute**. Din discuțiile purtate cu conducerea căminului, o parte din terenul curții căminului făcea obiectul unui litigiu în instanță.

Căminul dispunea de centrală termică proprie, care asigura apa caldă și încălzirea.

Dispunea de o linie telefonică directă, beneficiarii putând să ia legătura telefonic cu familia sau cu alte persoane.

Spațiile Căminului pentru Persoane Vârstnice Timișoara, se prezentau în general în stare bună, fiind curate și bine întreținute, **cu excepția etajului I, din corpul destinat cazării persoanelor vârstnice, care necesita operațiuni de igienizare, renovare și schimbarea mobilierului.**

Referitor la fondurile necesare desfășurării activității căminului, acestea erau asigurate din următoarele surse: sume încasate din contribuția beneficiarilor, fonduri încasate de la bugetul Consiliului Local al Municipiului Timișoara, contribuția lunară de întreținere a persoanelor beneficiare sau a întreținătorilor acestora, după caz. Contribuția lunară de întreținere a beneficiarilor reprezenta 60% din venitul acestora, fără a depăși valoarea costului mediu lunar de întreținere aprobat prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Timișoara.

Costul mediu lunar de întreținere pentru beneficiarii îngrijiți în Căminul pentru Persoane Vârstnice Timișoara s-a stabilit conform H.C.L.M.T. nr. 38/20.03.2015, în funcție de gradul de dependență: persoană dependentă - 942 lei; persoană semidependentă - 820 lei; persoană independentă - 698 lei.

Pentru beneficiarii sau susținătorii legali ai acestora care nu aveau venituri, cheltuielile lunare de întreținere ale persoanelor cazate în cămin se suportau din bugetul Consiliului Local al Municipiului Timișoara.

Referitor la personalul căminului: organigrama aprobată a căminului era de 44 posturi, dar la momentul vizitei existau 24 de angajați: un șef serviciu, un psiholog, un asistent social, un kinetoterapeut, un medic, un auditor, două asistente medicale, două infirmiere (**patru posturi vacante/blocate**), trei îngrijitoare (**cinci posturi vacante/blocate**), un economist, două bucătărese, doi paznici, o spălătoreasă, o lenjereasă, un magazioner și trei muncitori necalificați.

Organigrama căminului avea în componență următoarele compartimente: Compartimentul socio-medical, Compartimentul administrativ, Compartimentul juridic, Compartimentul contabilitate-salarizare și Compartimentul de audit public intern.

Deoarece personalul medical era insuficient, nu se putea asigura asistență medicală permanentă; pe timpul nopții persoanele vârstnice rămâneau doar cu paznicul, acesta avea responsabilitatea să solicite Serviciul de Urgență 112, în situația în care beneficiarii aveau nevoie de îngrijiri medicale.

La nivelul Căminului pentru Persoane Vârstnice Timișoara, disfuncțiile erau legate de numărul mic de personal angajat, încărcarea personalului rămas cu alte atribuții, proceduri greoaie de angajare, salarizare mică.

Referitor la condițiile de cazare: camerele de cazare erau mici, dar asigurau spațiul necesar fiecărui beneficiar. Camerele cu două locuri aveau o suprafață de 11,16 mp fiecare, iar celelalte camere aveau în medie 15,7 mp, fiind cazați câte trei beneficiari. O singură cameră situată la etajul I era ocupată de patru persoane vârstnice cu handicap, imobilizate la pat (camera 16).

Spațiile de locuit erau dotate cu mobilier nou (paturi, noptiere, dulapuri, mese, scaune, etajere, cuier), cu uși și ferestre din PVC, pardoseală aderentă din linoleum, ușor de igienizat. **Nu toate camerele aveau în dotare televizoare.** Fiecare cameră avea la intrare un hol, în care se găseau: dulapuri unde se depozita îmbrăcămintea beneficiarilor, o chiuvetă, oglindă, etajeră, cuier. Unele camere erau personalizate prin lucruri aduse de acasă de către persoanele vârstnice. Pe ușa fiecărei camere era amplasată o plăcuță cu numele persoanelor cazate.

Camerele situate la etajul I erau repartizate beneficiarilor cu nevoi speciale, unii dintre ei fiind imobilizați la pat. **Condițiile de cazare în aceste camere erau nesatisfăcătoare: camerele nu erau renovate, pereții și tavanele erau degradate pe alocuri; erau utilizate cu mobilier insuficient și vechi, pavimentul era din ciment mozaicat.** Echipa de vizitare a constatat că au fost începute lucrările de renovare la aceste camere (ex. camera 14), fiind deja înlocuite ușile și ferestrele, șefa căminului a menționat că urmau să continue operațiunile de amenajare și igienizare a tuturor spațiilor de cazare de la etajul I.

Iluminatul natural era asigurat în bune condiții, geamurile fiind de dimensiuni mari. Spațiile de cazare erau aerisite, bine iluminate artificial (două becuri montate în aplici), iar temperatura în toate camerele era optimă.

Căminul asigura fiecărui beneficiar obiecte de igienă personală (patru bucăți hârtie igienică, un săpun, un șampon, o pastă de dinți, lunar).

La fiecare etaj exista un spațiu destinat petrecerii timpului liber (club), dotat cu televizor, frigider, fotolii, mese și scaune, jocuri, etc.

La capătul holurilor etajelor se afla câte un grup sanitar compus din două cabine wc, două dușuri și o cadă. **Numărul grupurilor sanitare era mic, raportat la numărul de beneficiari: erau repartizate 9 persoane la un duș și 9 persoane la un WC.** Băile erau curate, bine întreținute, apa rece și apa caldă erau asigurate permanent. Cabinele de duș erau delimitate în cadrul grupului sanitar, dar **lipseau perdelele de protecție de la dușuri, pentru asigurarea intimității beneficiarilor.** La etajul I, unde erau cazate persoane vârstnice cu nevoi speciale, **grupul sanitar avea în dotare o cadă specială, dar lipsea macaraua de mobilizare.**

Dezinsecția, dezinfecția și deratizarea se realizau de două ori pe an de o firmă cu care căminul a încheiat contract de prestări servicii, iar deratizarea generală se realiza odată pe an, ultimele operațiuni s-au efectuat în data de 16.07.2015.

Spălătoria căminului era dotată corespunzător (o cadă pentru dezinfecția rufelor, trei mașini de spălat automate, o mașină de spălat industrială și un uscător mare), existau camere separate pentru rufe curate și rufe murdare; în camera de rufe murdare exista o lampă cu ultraviolete pentru dezinfecția aerului. **Sistemul de transport al rufelor nu respecta regulile de igienă: rufele murdare erau aduse la spălătorie în coș deschis sau lighean.**

Echipa de vizitare a mai constatat că mașina de spălat industrială fusese achiziționată cu doi ani în urmă, **dar nu era în stare de funcționare, conducerea căminului motivând lipsa unui specialist în domeniu. De asemenea, în spălătorie se mai afla un uscător vechi, defect, care nu se mai putea repara și necesita demontarea.**

Lângă spălătorie era un grup sanitar și o camera pentru călcarea rufelor, dotată cu două fiare de călcat, trei mașini de cusut, trei mese de călcat și un calandru. **Spălătoria și camera pentru călcarea rufelor necesitau lucrări de reparații și zugrăvire, pereții și tavanele fiind pe alocuri deteriorate.**

Referitor la asigurarea alimentației beneficiarilor: căminul asigura beneficiarilor trei mese pe zi și două gustări, servirea mesei făcându-se în sala de mese, iar pentru persoanele vârstnice cu nevoi speciale era amenajată la etajul I încă o sală de mese mai mică, cu patru mese și scaune.

Blocul alimentar era compus din: sală de mese cu 36 de locuri; spațiu pentru pregătirea hranei; spațiu pentru spălarea și pregătirea zarzavaturilor; spațiu pentru igienizarea vaselor; spațiu pentru pregătirea cărnii; grup sanitar destinat beneficiarilor; grup sanitar și vestiar pentru personalul căminului. La subsolul blocului alimentar erau amenajate o magazie pentru păstrarea alimentelor, dotată cu frigidere și congelatoare și o magazie pentru depozitarea materialelor de igienizare.

Apa potabilă în cămin era asigurată în permanență de la rețeaua publică a Municipiului Timișoara.

Blocul alimentar era într-o stare de curățenie corespunzătoare, dar pe unele porțiuni **pereții și tavanul erau decojiți, necesitând lucrări de reparații și zugrăvire.**

Sala de mese era spațioasă, dotată cu mobilier corespunzător, exista un grup sanitar în holul de la intrarea în sală.

Spațiul pentru pregătirea hranei avea în dotare: un cuptor cu plită ce funcționa cu gaz metan, două aragazuri, trei mese inox, o chiuvetă mare de inox, o marmită electrică, care putea fi utilizată la nevoie, un frigider, dulapuri pentru păstrarea veselei și oale de inox.

Spațiul pentru spălarea și pregătirea zarzavaturilor era dotat cu masă și chiuvetă de inox, un robot de bucătărie și rafturi.

Echipa de vizitare a remarcat în timpul vizitei, organizarea și dotarea cu alimente a magaziei: patru combine frigorifice, două lăzi frigorifice, în care erau depozitate separat carnea de porc și carnea de pasăre, un spațiu pentru depozitarea alimentelor de bază, un spațiu pentru depozitarea alimentelor conservate, pregătite de personalul căminului.

Mâncarea era pregătită de câte două bucătărese care lucrau în ture și era servită de o persoană special angajată în acest scop. Probele de alimente preparate erau păstrate în frigider, timp de 48 de ore.

Masa se servea în două serii, iar meniul zilnic și programul de servire a mesei erau afișate la intrarea în sala de mese. Membrii echipei au degustat din mâncarea pregătită pentru prânzul din ziua respectivă, aceasta având gust, miros și consistență corespunzătoare.

Exista meniu separat pentru diabetici și pentru regim hiposodat, ori adaptat altor afecțiuni.

Prepararea și servirea hranei corespundeau cerințelor de igienă, siguranță, funcționalitate și confort.

Referitor la activitățile desfășurate în cămin, pentru menținerea sau readaptarea capacităților fizice sau intelectuale ale beneficiarilor: în centru beneficiarii puteau să desfășoare activități practice, de grup și informative.

Activitățile practice constau în, lucru manual – confecționarea diverselor obiecte, a ornamentelor pentru împodobirea spațiilor căminului, a felicitărilor și invitațiilor în scopul stimulării creativității și memoriei; precum și activități de autogospodărire. Produsele realizate de persoanele vârstnice erau oferite colaboratorilor, partenerilor și sponsorilor. La momentul vizitei beneficiarii confecționau felicitări pentru sărbătorile de iarnă, coordonate de două studente voluntare.

Activitățile de grup constau în: jocuri de grup - beneficiarii participau la jocuri de remy pentru stimularea cognitivă; la discuții libere; la ședințele Consiliului Consultativ al căminului și la ședințele de informare.

Activitățile informative constau în: citirea presei, a revistelor/cărților; urmărirea programelor TV, filmelor artistice, documentarelor și activități de informare cu privire la facilitățile/gratuitățile de care puteau beneficia, drepturile pe care le aveau și activitățile care se desfășurau în comunitate.

Referitor la acordarea asistenței medicale: serviciul medical al căminului era asigurat de un medic de familie, angajat cu o zi înainte de data vizitei și de două asistente medicale, angajați cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată. Asistența stomatologică era

asigurată de către studenți voluntari de la Facultatea de Medicină Dentară Timișoara. La nevoie se asigura consultul psihiatric al beneficiarilor de către un medic psihiatru, în baza unui contract de colaborare. Consultațiile erau asigurate de către un medic de familie, de două ori pe săptămână în baza unui contract de colaborare, toți beneficiarii fiind înscrisi la acesta. Pe parcursul anului toți beneficiarii au fost consultați medical.

Cabinetul medical era dotat cu un pat pentru consultații, un birou, scaune și următoarele echipamente medicale: tensiometru, stetoscop, glucometru, aparat pentru sterilizare și electrocardiograf.

Programul de lucru al asistentelor medicale era între orele 07:00-15:00, de luni până vineri, iar în zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale, **serviciile medicale de urgență erau asigurate de către asistentele medicale, care erau solicitate telefonic de către paznicul de serviciu și dacă era cazul, prin Serviciul de Urgență 112.**

Tratamentul în cazul bolilor cronice se stabilea de medici specialiști, prin consult interdisciplinar, la Spitalul Clinic Județean de Urgență Timișoara.

Din punct de vedere al patologiei medicale a beneficiarilor, predominau afecțiunile de diabet zaharat, cardio-vasculare, neurologice și psihiatrice; toți beneficiarii aveau tratament prescris de medicii specialiști sau de medicul de familie.

Activitatea de kinetoterapie era realizată zilnic de un kinetoterapeut angajat al Căminului pentru Persoane Vârstnice Timișoara.

Evaluarea beneficiarilor de către kinetoterapeut se realiza la internare, periodic și ori de câte ori era necesar, pentru a observa evoluția fiecăruia.

Informațiile erau notate în fișa individuală a fiecărui beneficiar. Programele de kinetoterapie se realizau conform programului de recuperare, conceput personalizat, în funcție de patologie și de planul individualizat de îngrijire și asistență, inițiat de asistentul social și realizat împreună cu o echipă multidisciplinară și în prezența beneficiarului.

Activitatea de kinetoterapie se desfășura la patul beneficiarului imobilizat și în grup pentru beneficiarii independenți sau semidependenți din punct de vedere motor. În cadrul

activităților de kinetoterapie se asigurau pentru persoanele dependente plimbări în aer liber cu scaunul rulant, în vederea menținerii confortului psihic și pentru socializare.

În cursul anului 2015, în colaborare cu Fundația de Ajutor Medical Profilaxis, persoanele vârstnice internate au beneficiat de programe de kinetoterapie și fizioterapie, de asemenea, angajații Centrului de Kinetoterapie și Masaj Banat S.R.L. au prestat servicii de masaj și kinetoterapie în cămin, toate aceste servicii le-au fost oferite gratuit beneficiarilor.

Media solicitărilor beneficiarilor către kinetoterapeutul căminului era de aproximativ patru-cinci solicitări pe zi, acesta realiza și gimnastică de grup.

Kinetoterapeutul era angajat de aproximativ un an de zile și **nu avea amenajat un cabinet de kinetoterapie; își desfășura activitatea prin recuperare doar la pat, prin mișcare și repoziționare.**

Intervenția psihologică viza consilierea psihologică, programe de terapie de grup, programe de exerciții distractive de stimulare psiho-motorie, testare și exerciții de stimulare cognitivă a beneficiarilor. Psihologul căminului realiza evaluări psihologice inițiale, reevaluări și monitorizări psihologice.

Administrarea medicamentelor pentru beneficiarii care necesitau atenție și îngrijire deosebită (imobilizați la pat, cu sechele post accident vascular cerebral) se realiza de către personalul calificat al căminului. **Medicul din echipa de vizitare a constatat lipsa îngrijirii paliative și a asistenței medicale permanente.**

Pentru aprovizionarea cu medicamente și materiale sanitare exista convenție cu o farmacie, medicul de familie elibera lunar rețete compensate.

Conform referatului întocmit de medicul desemnat de Colegiul Medicilor din România, era necesară completarea în regim de urgență a deficitului de personal medico-sanitar, astfel încât să poată fi asigurată îngrijirea paliativă și asistența medicală permanent; de asemenea, a recomandat ca administrarea insulinei și a medicației să fie efectuată la cabinetul medical sau la cameră sub supraveghere și numai de către un cadru medical specializat. Medicul din echipa de vizitare a

consemnat necesitatea completării riscogramei pentru fiecare beneficiar și înființarea unui cabinet de reabilitare medicală, dotat cu aparatură pentru kinetoterapie, fizioterapie și tehnici complementare gen meloterapie, cromoterapie.

Conform referatului întocmit de reprezentantul Ligii Apărării Drepturilor Omului Timișoara, era necesar să se efectueze operațiuni de igienizare și zugrăvire a încăperii în care se pregătea mâncarea și a camerelor de la etajul I; să se monteze perdele de protecție la dușuri și să se amenajeze încă un grup sanitar la fiecare etaj și o încăpere specială pentru recuperare.

3. Recomandări

Condițiile de cazare din Căminul pentru Persoane Vârstnice Timișoara corespundeau nevoilor beneficiarilor, spațiile căminului erau bine întreținute, curate și dotate corespunzător, cu excepția camerelor de la etajul I, care necesitau igienizare, renovare și schimbarea mobilierului.

Prepararea hranei se efectua în condiții corespunzătoare, cu respectarea normelor igienico-sanitare.

Față de cele expuse, în temeiul art. 29¹¹ alin. (1) și art. 29¹⁵ din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Avocatul Poporului

RECOMANDĂ

conducerii Căminul pentru Persoane Vârstnice Timișoara să întreprindă măsurile legale care se impun pentru:

- urgentarea renovării, igienizării și utilării complete a camerelor de cazare de la etajul I (zugravirea camerelor, dotarea cu mobilier corespunzător nevoilor beneficiarilor, acoperirea pavimentului din ciment mozaicat);
- efectuarea lucrărilor de reparații și zugrăvire a spațiilor din blocul alimentar; din spălătorie și din camera de călcat rufe;
- amenajarea și întreținerea curții căminului și înlocuirea băncilor uzate;
- examinarea posibilității de dotare cu televizor a fiecărei camere;
- analizarea posibilității de suplimentare a numărului grupurilor sanitare (dușuri și toalete) din cămin;
- instalarea unor perdele de protecție la cabinele de duș din grupurile sanitare, pentru asigurarea intimității beneficiarilor;
- demontarea uscătorului de rufe care nu mai era folosit de mulți ani, fiind vechi și defect;
- montarea și punerea în funcțiune a mașinii de spălat industriale, aflate în incinta spălătoriei căminului;
- găsirea unei soluții pentru transportul rufelor murdare și a rufelor curate din cămin în spălătorie și invers, cu respectarea regulilor de igienă;
- achiziționarea unei macarale de mobilizare pentru cada amplasată la etajul I, unde se aflau cazați beneficiarii cu nevoi speciale;
- înființarea unui cabinet de recuperare medicală dotat cu aparatură pentru kinetoterapie, fizioterapie și tehnici complementare gen meloterapie, cromoterapie;

- examinarea posibilității de asigurare permanentă a asistenței medicale și îngrijiri paliative acordate beneficiarilor;
- asigurarea administrării insulinei și a medicației sub supraveghere și numai de către cadrul medical specializat;
- completarea riscogramei pentru fiecare beneficiar și atașarea la fișa medicală.

Craiova, 29 decembrie 2015

Asociația de Pacienți cu Diabet de Tip 1 din România - Filiala Craiova

Asociația de Pacienți cu Diabet de Tip 1 din România - Filiala Craiova

